

РЕШЕНИЕ

№ 3979

гр. София, 11.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 29.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Владова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **5359** по описа за **2012** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на КФН, чрез процесуалния ѝ представител юрк. В. срещу съдебно решение от 28.03.2012г. по нахд № 17101/2011г., постановено от СРС, НК, 103 състав, с което се отменя изцяло наказателно постановление № Р – 10 - 917 от 17.08.2011г., издадено от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 10 000 лв. на основание чл. 351 ал. 2 от КСО за нарушение на чл. 177 ал. 1 т. 2 от КСО на ПОД [фирма].

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно, като постановено в противоречие със закона. Твърди, че неправилно СРС е приел, че не е налице свързаност между посочените в оспореното НП лица, тъй като такава действително съществува. Иска оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП.

Ответникът по касация, чрез процесуалния си представител адв. Т. изразява становище, че жалбата е неоснователна и иска решението на СРС да остане в сила. В писмени бележки се излагат подробно съображения относно незаконосъобразността на оспореното НП.

Представителят на СГП прокурор Костов изразява становище, че жалбата е

неоснователна, а съдебното решение на СРС – законосъобразно и следва да се потвърди.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че не е налице връзка на свързаност между [фирма] и [фирма], предвид това, че изпълнителния директор на [фирма] Д. Ж. и изпълнителния директор на [фирма] Д. Ж. са съпрузи. Развил е подробни аргументи в тази връзка, като е направил извод, че не може да се приеме, че наказаното лице е нарушило нормата на чл. 177 ал. 1 т. 2 от КСО. Приел е, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. За да постанови оспореното решение СРС е събрал всички относими доказателства – писмени и гласни.

Настоящият състав намира, че постановеното решение на СРС е законосъобразно по следващите съображения.

На първо място нормата на чл. 177 ал. 1 т. 2 от КСО постановява, че „Пенсионноосигурителното дружество не може да инвестира средствата на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване в ценни книжа, издадени от пенсионноосигурителното дружество, което го управлява, или от свързани с него лица”. Видно от цитираната разпоредба фактическият състав на чл. 177 ал. 1 т. 2 от КСО изисква наличието на няколко кумулативно дадени елемента, а именно: 1. инвестираните средства да са от фонда за допълнително пенсионно осигуряване; 2. средствата да са инвестирани в ценни книжа; 3. тези ценни книжа да са издадени от ПОД, което управлява инвестиращото дружество; 4. тези ценни книжа да са издадени от свързано лице с ПОД, което управлява ПОД, което инвестира.

В конкретния случай ПОД, което инвестира е [фирма]. То закупува ценни книжа на [фирма]. В тези ценни книжа са инвестирани средства от Задължителния универсален пенсионен фонд „А. Б.”. Съгласно чл. 127 ал. 1 от КСО „Задължително се осигуряват за допълнителна пенсия в универсален пенсионен фонд лицата, родени след 31 декември 1959г., ако са осигурени във фонд "Пенсии" на държавното обществено осигуряване”, а съобразно чл. 133 ал. 1 от КСО „Допълнителното задължително пенсионно осигуряване се осъществява чрез участие в универсални и/или професионални пенсионни фондове”. Т.е. налице е първата предпоставка от чл. 177 ал. 1 т. 2 от КСО, а именно инвестираните средства да са от фонда за допълнително пенсионно осигуряване – от ЗУПФ „А. Б.”.

На следващо място ПОД [фирма] е инвестирал в ценни книжа на [фирма], който обаче не е ПОД, което да управлява ПОД [фирма], а и не се явява като свързано лице с ПОД, което да управлява ПОД [фирма]. В оспореното НП е посочена връзка на свързаност между [фирма] и [фирма], което дружество обаче не е ПОД. Разпоредбата на чл. 177 ал. 1 т. 2 от КСО предвижда, че връзката на свързаност следва да е налице между трето лице и ПОД, което контролира ПОД, което инвестира. В конкретния случай [фирма] не е ПОД, което управлява ПОД [фирма]. Въз основа на изложеното настоящият състав намира, че макар да е налице първата предпоставка по чл. 177 ал. 1 т. 2, а именно инвестираните средства са от фонда за допълнително пенсионно осигуряване, не са налице останалите елементи от фактическия състав на чл. 177 ал. 1 т. 2 от КСО. Това е така, тъй като средствата не са инвестирани в ценни

книжа на ПОД, което управлява ПОД [фирма], както и не са инвестирани в свързано лице на ПОД, което управлява ПОД [фирма]. Това е така, тъй като [фирма] не е пенсионно осигурително дружество и не управлява ПОД [фирма], тъй като ПОД [фирма] има свои органи на управление – общо събрание, управителен и надзорен съвет.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че законосъобразно СРС е приел, че от събралинет по делото доказателства, не може да се приеме, че наказаното лице е извършило вмененото му нарушение. Настоящият състав намира, че тъй като не е изпълнен фактическият състав на чл. 177 ал. 1 т. 2 от КСО, то не е извършено нарушението, за което е санкционирано наказаното лице.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното съдебно решение от 28.03.2012г. по нахд № 17101/2011г., постановено от СРС, НК, 103 състав, е законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА срещу съдебно решение от 28.03.2012г. по нахд № 17101/2011г., постановено от СРС, НК, 103 състав, с което се отменя изцяло наказателно постановление № Р – 10 - 917 от 17.08.2011г., издадено от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 10 000 лв. на основание чл. 351 ал. 2 от КСО за нарушение на чл. 177 ал. 1 т. 2 от КСО на ПОД [фирма].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: